

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18185.

Kl. 72 d, 10/02.

Rudolf von Frommer
(Budapeszt, Węgry).

Urządzenie do ładowania broni palnej.

Zgłoszono 6 maja 1931 r.

Udzielono 25 marca 1933 r.

Pierwszeństwo: 8 maja 1930 r. (Węgry).

Wynalazek dotyczy urządzenia do ładowania broni palnej, w której naboje wprowadza się do komory nabojoyej za pomocą łódki nabojoyej.

Ładowanie komory nabojoyej zapomocą łódki nabojoyej jest dotychczas możliwe tylko w takich rodzajach broni palnej, w których komora zamkowa posiada ściankę za otworem wyrzutowym łusek. Broni, w której komora zamkowa posiada po jednej stronie otworu wyrzutowego wycięcie, nie można w ten sposób ładować, gdyż łódka nabojoya nie posiada podczas ładowania trwałego oparcia.

Tę niedogodność usuwa niniejsze urządzenie do ładowania przez to, że zarówno łódce nabojoyej, jak i komorze zamkowej

nadaje się kształt zapewniający dostatecznie trwałe ujęcie łódki nabojoyej nawet przy jednostronnym jej uchwycie.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania urządzenia według wynalazku. Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny części broni z wsuniętą łódką nabojoyą; fig. 2 — odpowiedni widok z góry, przyczem pominięto część przyciskową łódki; fig. 3 — przekrój wzdłuż linii III—III na fig. 1, a fig. 4 — ten sam przekrój z nabojami, wsuniętymi do komory nabojoyej.

Podłużny brzeg 2 łódki nabojoyej 1 posiada kołowy przekrój poprzeczny, względnie tworzy półkole, podczas gdy podłużny brzeg 3 posiada płaski przekrój poprzeczny (fig. 2) i jest tak szeroki, że opiera się

o powierzchnię 9 komory zamkowej. W ten sposób ogranicza się głębokość przenikania łódki 1 do komory nabojoyej. Jasne jest, że to ograniczenie może również powodować podłużny brzeg lub półkole 2. Łódka nabojoya posiada znane sprężyste szczęki 4, zapobiegające wypadaniu nabojoy z łódki.

Aby naboje przyciśnięte były jedynie na tylnej swej części, co umożliwia łatwe wysuwanie ich z łódki, posiada łódka przycisk 5 działający na koniec, względnie tylko na tylną część nabojoy tak, że zupełnie nie dotyka pozostałej części nabojoy (fig. 1).

Zboku komory zamkowej 6 nad magazynkiem 10 znajduje się otwór 7 i szczelina 8 (fig. 2), w które wchodzi podłużny brzeg 2 łódki 1, względnie jej dolny koniec. Otwór 7 obejmuje półkole 2, a szczelina 8 płaską część łódki 1, wskutek czego szczelina 8 jest węższa od otworu 7. Łódka 1 po wsunięciu do wymienionego otworu i do szczeliny jest oczywiście unieruchomiona, to znaczy, że nie może pochylać się naprzód, wtył lub wbok, czyli jest nieruchoma zarówno w kierunku podłużnym jak i poprzecznym w stosunku do lufy. W ten sposób łódka nabojoya zostaje zapomocą jednego tylko podłużnego brzegu uchwycona tak samo, jak zapomocą zwykłych do-

tychczasowych urządzeń, w których odpowiedni otwór całkowicie obejmował łódkę nabojoyą.

Ładowanie broni odbywa się w znany sposób, to jest przez naciśnięcie części przycisku 5 zsuwa się do magazynku 10 znajdujące się w łódce 1 naboje, przyczem w magazynku 10 pod naciskiem sprężyny 11 przesuwają się podajnik 12.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Broń palna, znamienna tem, że łódka nabojoya, prowadzona tylko po jednej stronie, posiada z tej strony występ, a komora zamkowa otwór (7) i szparę (8), wobec czego łódka ta bez pomocy jakiegokolwiek innego narządu zabezpieczona jest we wszystkich kierunkach.

2. Łódka nabojoya do ładowania broni palnej według zastrz. 1, znamienna tem, że głębokość jej przenikania do komory zamkowej ogranicza jej podłużna krawędź.

3. Łódka nabojoya według zastrz. 2, znamienna tem, że posiada przycisk (5), który naciska na kryzę łuski, względnie na tylną część nabojoy.

Rudolf von Frommer
Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

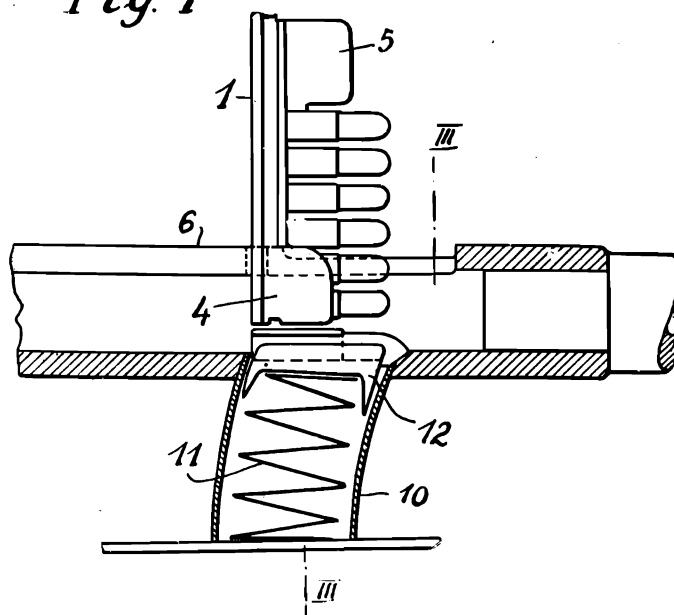

Fig. 3.

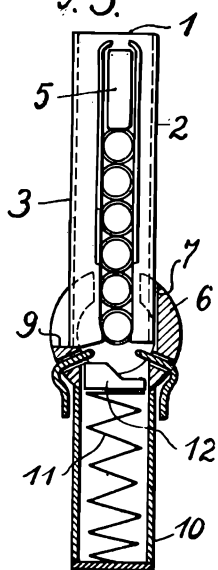

Fig. 2.

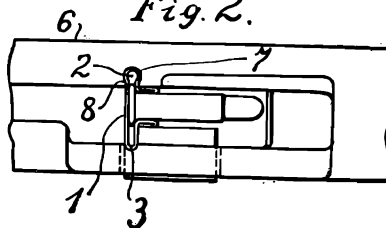

Fig. 4.

